

Març 13, 1963

Estimat amic,

Acabo de veure el Director d'Admissions. Encara estan treballant en una muntanya d'aplicacions i sembla que fins a les darreries del mes la cosa no s'acabarà. "Its is doubtful"- m'ha dit. Hi he insistit amb els vells i nous arguments i encara hi tornaré. Estic plenament convençut que tinc més d'una dotzena d'alumnes que de bon tros no són pas com el vostre fill. El fet és que establim regles i normes, que les apliquem quan volem, i que les trenquem quan ens convé. Tot pren un aire d'una "legalitat sense justícia" com digué una vegada Hegel al parlar d'aquestes latituds. Tot plegat crea un sentiment de unlaserers i que la vida està dominada per l'arbitrarietat. N'estic cansat. Com William James, el dia més feliç de la meua vida, al menys en aquests últims vint anys, serà el dia de la meua jubilació. Encara n'haig d'esperar un parell més. Em dóna gust llegir la vostra prosa. La catalana i la castellana. Parlarem de les idees quan ens veurem. Posant ordre en els meus llibres de les golfes, ja com un plaer anticipat de la meua jubilació, he trobat un exemplar del meu "Tema y variaciones de la personalidad" que us enviaré. És un llibre que fou escrit depressa en un istiu a la platja, en moments de precària salut. M'ajudà a passar l'istiu. Fa dos dies vaig rebre la meua novel·la que ha estat dos anys dormint un mans de la traductora. No sé pas que en faré.

Mantingueu-vos bons i fins aviat.

Una abraçada del vostre amic

J. Roura-Parella